

Thesis Summary

This thesis is titled ‘Beyond Dispute Resolution: Historical Private-Public Arbitration as Governance’ and it explores the governance implications that historically accompanied arbitration between private and public entities (referred to in the thesis as private-public arbitration). The primary aim of the thesis is to address a significant knowledge gap that currently exists in international legal literature with respect to the historical governance role of private-public arbitration. Namely, modern international legal literature has increasingly started to view the most prominent present day iteration of private-public arbitration – investment-treaty arbitration – as not just a mode of private dispute resolution but as an important vehicle of (global) governance. Overwhelmingly, the realization that investment-treaty arbitration has governance implications has in the literature been accompanied by an assumption that this is a revolutionary development that significantly departs from previous practice. As result, despite the burgeoning line of scholarship on investment-treaty arbitration’s role in governance, there has been virtually no scholarly interest into whether, and to which extent, other modalities of private-public arbitration may have historically operated as a mode of governance prior to the advent of investment-treaty arbitration.

The exploration of private-public arbitration’s historical role in governance that the thesis undertakes is in large part based on original archival research that was conducted at a number of national and private archives across Europe and North America. The material that has been collected has by and large not been previously analyzed, or at least not within international legal literature. The analysis of this material reveals that, far from being nothing more than a mode of private by-party dispute resolution, private-public arbitration has historically played an important role in governance. In particular, the thesis observes three primary modalities through which private-public arbitration’s historical governance role manifested itself. First, it was reflected in private-public arbitration’s capacity to influence the cost that accompanied public entities’ governance choices. Second, it was expressed through private-public arbitration’s capacity to direct how public entities were to exercise their official functions. And third, it was exhibited through private-public arbitration’s role in contributing to the development of the normative architecture through which private-public relations were governed. With this in mind, the thesis concludes that, contrary to what have been the prevailing perceptions (or more precisely, assumptions) of the discipline, private-public arbitration has historically had a significant governance footprint.

Samenvatting proefschrift

Dit proefschrift is getiteld 'Verder dan geschillenbeslechting: Een geschiedenis van privaatspublieke arbitrage als bestuursvorm' en onderzoekt de bestuurlijke implicaties die historisch gezien gepaard gingen met arbitrage tussen privé- en openbare instellingen (in dit proefschrift aangeduid als privaatspublieke arbitrage). Het primaire doel van het proefschrift is om een belangrijke leemte op te vullen die momenteel in de internationale juridische literatuur bestaat met betrekking tot de bestuurlijke rol van privaatspublieke arbitrage in de loop der tijd. In de moderne internationale rechtsliteratuur wordt de meest prominente hedendaagse variant van privaatspublieke arbitrage - arbitrage op basis van investeringsverdragen - steeds meer gezien als een belangrijk instrument van (mondiaal) bestuur. Het besef dat arbitrage op grond van investeringsverdragen gevolgen heeft voor bestuur, gaat in de literatuur overwegend gepaard met de veronderstelling dat dit een revolutionaire ontwikkeling is die sterk afwijkt van de vroegere praktijk. Bijgevolg is er, ondanks de ontluikende academische kennis over de rol van arbitrage via investeringsovereenkomsten in bestuur, vrijwel geen wetenschappelijke belangstelling geweest voor de vraag of, en in welke mate, andere vormen van privaatspublieke arbitrage in het verleden hebben gefunctioneerd als een vorm van bestuur vóór de komst van arbitrage via investeringsovereenkomsten.

Het onderzoek naar de historische rol van privaatspublieke arbitrage in bestuur dat in dit proefschrift wordt verricht, is grotendeels gebaseerd op origineel archiefonderzoek dat is uitgevoerd in een aantal nationale en particuliere archieven in Europa en Noord-Amerika. Het verzamelde materiaal is vrijwel nooit eerder geanalyseerd, althans niet binnen de internationale juridische literatuur. Uit de analyse van dit materiaal blijkt dat privaatspublieke arbitrage bepaald niet louter een manier was om geschillen tussen particuliere partijen op te lossen, maar van oudsher een belangrijke rol heeft gespeeld in bestuur. In het bijzonder stelt het proefschrift drie primaire modaliteiten vast waarmee de historische rol van privaatspublieke arbitrage zich manifesteerde. Ten eerste kwam dit tot uitdrukking in het vermogen van privaatspublieke arbitrage om de kosten te beïnvloeden die gepaard gingen met de bestuurskeuzes van publieke entiteiten. Ten tweede kwam dit tot uiting in het vermogen van privaatspublieke arbitrage om te bepalen hoe publieke entiteiten hun officiële functies moesten uitoefenen. En ten derde werd dit zichtbaar in de rol van privaatspublieke arbitrage bij de ontwikkeling van de normatieve architectuur waarmee de privaatspublieke betrekkingen werden geregeld. Met dit in gedachten concludeert dit proefschrift dat, in tegenstelling tot de heersende percepties (of beter gezegd, veronderstellingen) binnen het vakgebied, privaatspublieke arbitrage historisch gezien een aanzienlijke bestuurlijke stempel heeft gedrukt.